

[Ministeren for Grønland]

ikke er blevet plads til inden for rammen, drejer sig for en stor dels vedkommende om efteruddannelserne. Vi følger imidlertid ligesom erhvervsuddannelsesrådet udviklingen i behovet ganske, ganske nøje, og vi er netop i gang med at udarbejde ændringsforslag om forhøjelse af bevillingerne til erhvervsuddannelserne i årene fra 1979 frem til 1982.

Uddannelseskapaleteten i Grønland er blevet væsentligt udbygget i de senere år, senest med etableringen af den socialpædagogiske skole og de to EFG-skoler inden for bygge- og anlæg samt jern og metal, den såkaldt sorte skole i Godthåb. Der er fulgt den klare linje, at uddannelserne, for så vidt det er økonomisk forsvarligt og under hensyntagen til befolkningsunderlaget, bør gennemføres i Grønland. Uddannelse for grønlændere bør foregå fortrinsvis i Grønland; det er regeringens holdning. Det forbavser mig derfor, at hr. Lars Emil Johansen som følge af en forhøjelse på 14 pct. af bevillingen til uddannelsesstøtte til grønlandske uddannelsessøgende i Danmark måske får den opfattelse, at man nu skulle følge en noget anden linje; det er der ikke tale om.

I øvrigt håber jeg, at antallet af unge grønlandske studerende på de højere læreanstalter, teknika osv. vil vokse i de kommende år, særlig af hensyn til udviklingen i et hjemmestyre.

Hr. Lars Emil Johansen kom også ind på nogle fiskerispørgsmål. Det er da rigtigt, at EF endnu ikke har været i stand til at forhandle sig frem til en generel fiskeripolitik, hvad vi fra dansk side kun kan beklage, det har både fiskeriministeren og jeg gjort så ofte. Men dette har dog ikke voldt problemer for det grønlandske fiskeri, idet så godt som alle grønlandske ønsker hidtil er blevet opfyldt. Jeg har også en formodning om, at man fra EFs side vil stille sig lige så velvillig over for landsrådets ønsker for 1979.

Det kan vel heller ikke betvivles, at det i de seneste år er lykkedes at få begrænset det fremmede fiskeri ved Grønland, og selv om der måske stadig væk kan være tale om enkelte overtrædelser af de gældende bestemmelser, vil sådanne overtrædelser blive påtalt og eventuelt retsforfulgt; det er de blevet hidtil.

Endelig kom hr. Lars Emil Johansen også ind på spørgsmålet om atomkraft, hvor han, som han sagde, ville tillade sig i al stilfærdig-

hed at spørge regeringen, hvilke råstoffer regeringen baserer sine eventuelle overvejelser på i så henseende.

Uranforekomsten ved Kvanefjeldet er indgået i overvejelserne, men det er lige så rigtigt meget, meget klart at fremhæve, at en eventuel udvinding af denne forekomst naturligvis vil ske med fuld respekt af den til enhver tid gældende råstofordning. Dette betyder, at hvis den foreslåede ændring af loven om mineralske råstoffer i Grønland vedtages – den kommer formentlig til behandling om ikke i næste så i næste uge igen – skal der være enighed imellem hjemmestyret og regeringen om en eventuel udnyttelse; det vil sige, at hjemmestyret vil have en veto her. Jeg har ved flere lejligheder gentaget dette synspunkt, og det være altså også gjort ved denne lejlighed.

(Kort bemærkning).

Lars Emil Johansen (SF):

Jeg vil gerne sige tak for Grønlandsministerens redegørelse. Jeg er glad for at høre, at man i ministeriet for Grønland er i gang med at udarbejde ændringsforslag om forhøjelse af bevillingerne til de grønlandske erhvervsuddannelser.

Hvad angår det forslag, der er bebudet i statsministerens åbningstale til lov for Grønland om anmeldelse af besættelse af ledige stillinger – et lovforslag, der har cirkuleret i Grønlandsministeriet i snart adskillige år – vil jeg gerne spørge ministeren, om han ikke mener, det ville være hensigtsmæssigt, om man, da vi nu om et halvt år indfører hjemmestyre i Grønland, og da arbejdsmarkedspolitikken netop bliver et af de områder, der fra starten overgår til hjemmestyret, nu et halvt år før hjemmestyrets indførelse afventede dette, før man afklarer dette spørgsmål.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal til det sidste spørgsmål, som hr. Lars Emil Johansen stillede mig, kun sige, at såfremt man i Grønlands landsråd finder, at det vil være rigtigt, at vi udsætter færdigbehandlingen af det omtalte lovforslag, vil jeg naturligvis ikke stille mig hindrende i vejen herfor.

Finansministeren (Heinesen):